

16 ΤΕΥΧΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΩΝ ΜΕ ΤΟΝ ΕΞΑΝΤΑ, ΝΕΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΜΕ ΤΗ ΝΗΣΟ

Η Σ.Ε. των *Γεωγραφιών* ενημερώνει τους συνεργάτες και τις συνεργάτιδες του περιοδικού ότι από το τεύχος 17 συνεχίζουμε με τις εκδόσεις Νήσος (www.nissos.gr). Με την ευκαιρία αυτή θέλουμε να ευχαριστήσουμε θερμά τις Εκδόσεις Εξάντας, και ιδιαίτερα την κυρία Μάγδα Κοτζιά για την υποστήριξη της και τους συνεργάτες της Αλέξανδρο Πανούση και Λένα Φιλίππου για την άφογη συνεργασία που είχαμε αυτά τα χρόνια. Θέλουμε επίσης να ευχαριστήσουμε τους Πόλα Καπόλα και Μάκη Κουζέλη στις Εκδόσεις Νήσος, που αναλαμβάνουν να συνεχίσουν, σε δύσκολους οικονομικά καιρούς, την προσπάθεια που αρχίσαμε με τον Εξάντα.

Από το 2001 που κυκλοφόρησε το πρώτο τεύχος των *Γεωγραφιών* μέχρι σήμερα έχουν εκδοθεί 16 τεύχη και είναι ευκαιρία για έναν μικρό απολογισμό. Στο τμήμα «Γεωεπικαιρότητες», στην αρχή κάθε τεύχους, δημοσιεύτηκαν 32 κριτικά σχόλια σε θέματα της συγκυρίας, από τις πυρκαγιές, τη λειψυδρία, τα αυθαίρετα και τον χωροταξικό σχεδιασμό μέχρι τον πόλεμο στο Ιράκ, τους οικονομικούς μετανάστες, την υπεράσπιση των δημόσιων χώρων, την αναθεώρηση του Συντάγματος, τα Βαλκάνια και τη σημερινή οικονομική κρίση. Στο τμήμα «Επιστημονικά άρθρα» δημοσιεύτηκαν 108 άρθρα με μεγάλη ποικιλία θεμάτων, που κάλυψαν τους περισσότερους κλάδους της γεωγραφίας. Όλα τα άρθρα είχαν κριθεί από δύο τουλάχιστον κριτές, 38 απορρίφθηκαν ή οι συγγραφείς δεν επανήλθαν με διορθώσεις και 9 επιστράφηκαν χωρίς κρίση λόγω αντικειμένου ξένου προς τη θεματολογία του περιοδικού. Με την ευκαιρία αυτή θέλουμε να ευχαριστήσουμε τους επιστημονικούς κριτές των άρθρων του περιοδικού, 86 γυναίκες και 99 άνδρες, για τη συνεργασία τους.

Από τα 16 τεύχη τα 6 ήταν αφιερώματα: το 2 στη Γεωγραφική Εκπαίδευση, το 5 στην Ήπειρο, το 7 στην Αθήνα 2004: στα μονοπάτια της παγκοσμιοποίησης, το 10 είχε ένα μικρό αφιέρωμα στον David Harvey με αφορμή την επίσκεψή του στην Αθήνα, το 12 στη Μητροπολιτική Θεσσαλονίκη και το 13 στη Μετανάστευση και στον Αστικό Χώρο. Το αφιέρωμα στο τεύχος 12 έχει προκύψει από το υλικό του 1ου Συνεδρίου των Γεωγραφιών, που έγινε στη Θεσσαλονίκη στις 21-23 Οκτωβρίου 2005, με θέμα «Γεωγραφίες της Μητρόπολης: όψεις του φαινομένου στον ελληνικό χώρο», με 50 ανακοινώσεις σε 8 θεματικές περιοχές και προσκεκλημένο κύριο ομιλητή τον Edward Soja. Δημοσιεύτηκαν επίσης τρεις συνεντεύξεις, των Doreen Massey (τ. 1), David Harvey (τ. 10) και Guy Burgel (τ. 11).

Στο τμήμα «Επιστημονικές συναντήσεις και αντιπαραθέσεις» δημοσιεύτηκαν 37 συνεργασίες με παρουσιάσεις ελληνικών και διεθνών συνεδρίων, κριτικές σε συγκεκριμένες πολιτικές ανάπτυξης του χώρου και ανάπτυξη διαφωνιών σε γεωγραφικά θέματα. Στο τμήμα «Παρουσιάσεις ερευνητικών εργασιών και διατριβών» δημοσιεύτηκαν 38 έρευνες και διατριβές, στο «Βήμα των φοιτητών» 26 εργασίες και στις «Βιβλιοκριτικές» παρουσιάστηκαν 30 βιβλία, τα μισά περίπου ελληνικά. Συνολικά στα 16 τεύχη συνεργάστηκαν 347 επιστήμονες ως συγγραφείς (122 γυναίκες και 225 άνδρες) και 185 ως κριτές. Τέλος, τα 16 ωραία εξώφυλλα του περιοδικού επιμελήθηκε η Μαρία Βεϊοπούλου, εκμεταλλευόμενη φωτογραφίες και σχέδια που της παρείχε ο Μύρων Μυριδής, μέλος της Σ.Ε.

Η Σ.Ε., με την ευκαιρία αλλαγής εκδότη, θα αξιολογήσει την πορεία του περιο-

δικού μέχρι σήμερα, θα ανανεωθεί και η ίδια και θα κάνει τις απαραίτητες αλλαγές στην οργάνωση και τη θεματολογία ώστε το περιοδικό να ανανεωθεί και να προσαρμοστεί στα νέα δεδομένα της οικονομικής κρίσης. Η γεωγραφία και εκείνοι/ες που ασχολούνται με αυτή, κυρίως η νέα γενιά γεωγράφων αποφοίτων από τα δύο τμήματα, έχουν να προσφέρουν πολλά και γι' αυτό χρειάζονται ένα επιστημονικό βήμα για την ανταλλαγή ιδεών. Αυτός είναι και ο λόγος που συνεχίζουμε.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ Η ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Κωστής Χατζημιχάλης

1. Robert D. Kaplan, «For Greece's Economy, Geography Was Destiny», *New York Times*, 25/4/2010.

2. Robert D. Kaplan (2002), *Φαντάσματα των Βαλκανίων*, Αθήνα: Ροές, και Robert D. Kaplan (2001), *Η επερχόμενη αναρχία*, Αθήνα: Ροές.

Στις 25/4/2010 οι *New York Times* δημοσίευσαν ένα άρθρο του Robert Kaplan με τίτλο: «Για την ελληνική οικονομία η γεωγραφία ήταν το πεπρωμένο».¹ Στο άρθρο αυτό ο Kaplan, αφού πει για το δημόσιο έλλειμμα, την αδιαφάνεια και τη διαφθορά με τα «φακελάκια» και τα «ρουσφέτια», καταλήγει ότι η βαθύτερη αιτία της κρίσης είναι η γεωγραφία, στην οποία δεν δίνεται η πρότερη προσοχή. Απ' ό,τι ξέρω, είναι η μοναδική αναφορά που γίνεται στη γεωγραφία ως αιτία της σημερινής κρίσης και θα μπορούσε να είναι καλοδεχούμενη αν δεν αφορούσε στη λάθος γεωγραφία. Αν δεν αναπαρήγε τα φθαρμένα επιχειρήματα του περιβαλλοντικού ντετερμινισμού και του κοινωνικού δαρβινισμού, παρουσιασμένα με μια λαϊκίστικη γεωγραφική προσέγγιση.

Δεν θα άξιζε τον κόπο να ασχοληθούμε με το κείμενο του Kaplan αν δεν ήταν αντιπροσωπευτικό μιας ανερχόμενης σχολής σκέψης στις ΗΠΑ η οποία επαναφέρει το ρεαλισμό της φυσικής γεωγραφίας στη γεωπολιτική. Ο Kaplan είναι γνωστός Αμερικανός δημοσιογράφος, συγγραφέας πληθώρας άρθρων για μεγάλες εφημερίδες και πολλών βιβλίων, μεταξύ των οποίων και τα μεταφρασμένα στα ελληνικά *Φαντάσματα των Βαλκανίων* και *Η επερχόμενη αναρχία*.² Παράλληλα, εργάζεται ως εταίρος στο Κέντρο για τη Νέα Αμερικανική Ασφάλεια (Center for a New American Security – CNAS), ένα συντηρητικό και με μεγάλη επιρροή ερευνητικό κέντρο για την αμερικανική ασφάλεια (διάβαζε ιμπεριαλιστική επέκταση), στο οποίο αναλύονται από πρώην στρατιωτικούς, διπλωμάτες, δημοσιογράφους και κρατικούς λειτουργούς οι «νέες παγκόσμιες απειλές» που αντιμετωπίζουν οι ΗΠΑ. Ο Kaplan έχει μεγάλη ικανότητα περιγραφής πολύπλοκων καταστάσεων με απλά και κατανοητά για τους Αμερικανούς επιχειρήματα. Έχει ταξιδέψει πολύ και έχει ζήσει εκτός ΗΠΑ για πολλά χρόνια. Το 2009 δημοσίευσε στο περιοδικό *Foreign Policy Magazine* το άρθρο «Η εκδίκηση της γεωγραφίας» («The Revenge of Geography»), μια κριτική στην αμερικανική εξωτερική πολιτική, την οποία θεωρεί ως μη ρεαλιστική γιατί δεν λαμβάνει υπόψη της τη γεωγραφία. Στο άρθρο εκείνο παρατηρεί σωστά ότι η παγκοσμιοποίηση, αντί να καταργεί, ενισχύει τη σημασία της γεωγραφίας. Αλλά η γεωγραφία για τον Kaplan είναι αυτή που καταλαβαίνει ένας απείδευτος Αμερικανός: η φυσική γεωγραφία και τα εδάφη, τα βουνά και οι ωκεανοί, και οι μόνες γεωγραφικές μεταβλητές γι' αυτόν είναι οι πόλεμοι και οι φυσικές καταστροφές. Από θεωρητική πλευρά τον απασχολούν μόνο οι γεωπολιτικές θεωρίες των Halford J. Mackinder και A. Thayer Mahan, κάνοντας και μια ιδιαίτερα προβληματική ανάγνωση του Fernand Braudel. Η «Εκδίκηση της γεωγραφίας» είναι μια χαρακτηριστική περίπτωση καλογραμμένου κειμέ-